

Publicerad 2018-02-09 20:58 av Peter Stjerngrim

Stunderna av tvivel blir färre och färre över tiden - men stundom ...

Lite om livets baksmälla ...

... har jag genom åren
fått ett litet hum om ...

Tyvärr!

Efter en period
fylld av alltför mycket skit
då det mesta gått snett
till den grad
att det till slut lett
till att man förlorat
all verklig känsla för
hur det är att få vara glad

Då och då
under tiden som var
släppte jag in människor
jag trodde hade något
av känslan för livet kvar

då de för
en kort evighets sekund
fick mig att tro på
att jag åter skulle få känna mig glad

Men det jag allt för ofta
fick känna
var någonting helt annat

Ty de var lyssnande
och intresserade
insmickrande
och tillsynes
väl orienterade
i hur man en sårad själ
i nöd behandlar

Men när det kändes

som om de verkligen förstod
upptäckte jag blott en dag
när de sin väg gått
för att ej återvända igen

att de lik förbannat

blott sonderat terängen
intill de funnit den återstod
de redan från början
intuitivt känt kanske fanns kvar
någonstans i sörjan
av det kaos som då var mitt liv

Och jag ...

... Jag kände så smått
att förtroendet för livet i sig
började komma till att bli
en riktig rysare för mig ...

Baksmällan
efter en sådan period i livet
är stundom någonting
överdjävligt
om än det uttryckt så
likväl är underdrivet

Men med lite distans
minskar baksmällan
lite, lite grann

Dock blir det nya
som verkligen
ger en en chans
till att åter
våga tro på livet
och människor omkring

någonting
som synnerligen smärtsamt

påminner om
hur allt man tror sig om
att kunna tro på
och till rimliga delar tar för givet

på blott
en kort evighets sekund
kan förvandlas på nytt
till ett absolut ingenting

som vore det en reprisering
av den tid som flytt

och som förmörkar
även den allra mest lovande dag
innan den ens hunnit grytt ...

Hur dessa människor fungerar
i allmänhet
och
vad som driver dem till det de gör
i synnerhet

är någonting jag
ej någonsin förstått
och än idag
ej kan förstå

Jag förstår
att de gör så
Men så ock
deras strategier
i smått och stort

Men det jag ej förstår
är hur framgångsrikt
och fullständigt enkelt
de mot enskilda sårbara individer
kan få göra allt det där
utan att ens riskera
att behöva få ta konsekvenserna

för vad de egentligen gör

Kanske är detta ett flöde
jag borde låtit bli
för att istället
lämna dessa funderingar åt sitt öde
bakom mig

Men det är någonting som
alldeles för mycket mig stör

och som borde väcka funderingar
även hos andra som läser mig

så som kanske hos just dig ...

Publicerad här tidigare i augusti 2012

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten